

REGÉLŐ.

PESTEN csütörtökön június 25^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' J á t é k o s. *(Folytatás.)*

A' nyereség, melyet néhány hónap elfolyása alatt a' bankból haza vittem, olly tetemes vala már, hogy a' bank-adó hozzám fordulván nekem egy részt ígért, hogy így szerencsémét a' maga hasznára fordítsa. Én az igen kedvező ajánlatot elfogadtam. Sokszor valék tanúja sok közönséges játékosok szerencsétlen szenvedélyességének 's megátalkodottságának, mellyel gyakran minden lehetőség ellenére is próbára tevék a' szerencsét. Én csaknem kötelességemnek tartám az illy játékosok ostobaságát megbüntetni, 's az én bankbeli részem a' kötött egyezés szerint már olly tetemes vala, hogy saját költségemen is adhattam és alapithattam bankot. Így bőségben és számos egybeköttetésekben láttam magamat, mellyek egészen belé vontak a' nagyvilági életbe, minthogy társalkodásomban többet, mint valamely közönséges játékost véltek lelni az emberek. Az eszközökkel egyszersmind elaltatott nagyravagyásom is felébredett. Éppen azon időtájban volt ez, midőn Napoleon a' régi nemességgel ohajtá megföldteni csarnokát. Már nem volt okom rangomat és származásomat eltitkolni; kinyilatkoztatám magamat mint Durazzo herczeg, 's annak megismerfettem. Házam a' legfényesebbek egyike volt, 's minden egyéb, még a' legmagosbbak is nyitva állottak előttem. Nem sokára a' játékok fő bérlője levék, a' bank tulajdonomnak tekintetett, 's csak a' leggazdagabb, legfényesebb és legjobb társaságoktól látogattatott-meg.

Ekkor történt egykor, hogy amaz öreg zsarló, kit főlebb emliték, 's ki a' banknál már több idő óta nyerekedett kölcsönadásával, néhány zacskó arannyal belépett, és ime egyik sem akart ma tőle pénzt, mert mindenki nyereségben állott a' bank ellen, melly felett ma különös szerencsétlenség csillaga látszatott lebegni. Az öreg ezen különös eset által figyelmessé tétetett, 's midőn őt tréfálva felszólítanak illy jó alkalomnak használására, minthogy a' gondolat arany zacskóit nyereség nélkül vinni vissza neki elszenvedhetlennek látszott, tehát neki ült, 's a' játékot elkezdé. A' szerencse, ugy látszott, ma különösen a' bank ellen esküdött; több tetemes

pótolék summák valának már szükségesek őt in statu quo tarthatni. Maga az öreg chevalier is olly szerencsésen játszott, hogy elragadtatva szerencséjének feleslegsege által egyszerre „vâ banque-ot“ kiálta, midőn a' bank éppen tetemesen megújított. Minden jelenlevő mintegy elektromi csapástól illetve fordult a' görcsösen vi-gyorgó öreghez, ki kevélyen tekintgetett maga körül. „És mit tesz reá chevalier?“ kérdém, illy merészség által felboszontva. „Palotámat — kiálta lelkesedésében — palotámat, 's mindent, a' mi benne van!“ — „Vâ!“ — kiáltám, és mindenki a' legmélyebb csendben csaknem lélekzetét vissza tartva állott. — A' kártya felesett, és — a' palota enyim volt. Az öregnek megdermedése és kétségbe-esése, midőn kábulásából feleszmélt, reám inkább neveltségesen mint szomorúan hatott; veszteségét úgy tekintém, mint fukarságának érdemlett büntetését. Siettetém, hogy birtokomba minél előbb bevezettessen. A' chevalier esengett, csak még ezen egy éjt engedném neki, hogy magának más szállást fogadhasson; de én őt a' vendégfogadókra utasítám, 's a' chevalier kénytelen vala velem kocsiba ülni, hogy engem annak birtokába helyezzen, mit eddig tulajdonának nevezett. Inasomnak őt segíteni kellett, hogy a' lépcsőken fel-mehessen, 's valóban annyira remegett, mintha a' láz hidegsége rázkodtatta volna tagjait. Cselédei ijedve jöttek előnkbe, gondolván, hogy urok csak betegen hozatik haza; de midőn a' dolog valóságát megértették, annál nagyobb lön zavarodásuk, meg nem foghatván, miként történhetett ez. A' szobák szépek voltak, részint izletesen és gazdagon butorozva. Midőn a' belső szobákba léptünk, lábainhoz esék az öreg és irgalomért esdeklött — nem magáért, hanem egyetlen egy leányáért — csak ezen egy éjt engedném neki, hogy legalább leányát elkészíthesse a' reá várakozó csapásra. — A' szemtelen és vakmerő „vâ banque“ szívemet azonban annyira elkeményíté, hogy egy pillanatot sem akartam várni. Ekkor kinyilik egy oldal-ajtó, 's egy fiatal, sugár termetű és nemes alakú leány rohan-ki, 's a' jajgató öreget legnagyobb kiméléssel felemel-vén így szólta: „Mit alázza-meg magát ennyire édes atyám? Hagyja ezen urnak azt, mit most sajátjának nevez: hiszen még egy leánya marad, ki atyjáért dolgozni tudand!“

E' véletlen jelenet 's a' méltóság e' leányszónak magaviseletében, és a' megvető tekintet, mellyet reám vete, engem felette meglepének. Nem akarva is tisztelkedőbb szint vön magára magamtar-tása. „Megengedjen a' kisasszony — mondám — ha tudtam volna, kinek nyugalmit háborítom-meg, bizonyára ezen órában, illy későn nem jövök vala ide. Maradjon bántatlanul tulajdonában. Kegyed nekem e' háznak árával tartozik chevalier! — szölkék az öreghez fordulva

—holnap a' dolgot elintézendjük. Kérem, engedje-meg, hogy holnap együtt reggelizhessünk. 'S ezzel a' dáma felé tisztelkedő meghajlással a' házat elhagyám.

Következő reggel az öregnél valék. Ő engem a' lépcsőnél fogadott. A' reggeli készen várt, 's a' szép leányzó, kiben most Bouchard barátom választottját ismerém-meg, legbájlóbb reggeli öltözetben, de egy átvirasztott 's átsirt éjnek nyomait magán viselvén, és szép vonásainak ellenállhatlan varázst kölcsönözve a' szobába lépett. Kellemesen vivé a' gazdasszony tisztét 's olly illedelemmel, melly legszorgosb neveltetésének beszélő tanúja volt; szóval olly miveltiséget leltem benne, mellyet egy közönséges játékos és zsarló leányában soha se kerestem volna. Hogy egy szóval sem érintém, hogy őt már ez előtt is ismertem, 's ki által ismertem, azt, ha nem mondom is, a' gróf ur tudni fogja.

Kevés idő múlva Adele a' szobát elhagyá, 's most a' láthatóképp zavarba jött öreghez fordulék. „Chevalier! — szólék hozzá könnyű hangon — én az urhoz jegyzőmet elküldöm, kivel a' házat 's abban foglaltatókat megbecsültetem. A' tőkepénzre e' pillanatban nincs szükségem, 's addig, mig hasznát vehetem, által engedem azt az urnak és leányának. Mit ellenben magamnak kikérek, az, hogy néha néhány órát szabad legyen kettejek társaságában töltenem!“ — A' chevalier sokkal tapasztaltabb ember volt, hogysen ki nem találta volna, kinek köszönheti e' hirtelen változomat. — „„Kegyednek ritka nagylelkűségét — hebegé zavarodtan — tudom becsülni, 's azt inkább leányomért, mint magamért; csakhogy aztán leányom“ — — „Mit? — kiáltám — ő nem fogadná-el azt, mit én atyjának teszek?“ — „„A' herczegnek rangja, gazdagsága, a' leányom hire“ — — „Nem úgy chevalier! — szakasztám félbe — én az urral egészen nyíltsággal akarok szólni. Kegyed leánya reám kiolthatlan benyomást tett; ő bennem olly vágyat gerjeszte, mellynek nem állhatok ellene. Szépségének és erényeinek méltánylása nem engednek bennem egyéb gondolatnak helyt, mint őt nőmül kivánni. Az ur tudja, hogy egészen független vagyok 's képes feleségemet illendően eltartani. — Ezen házat neki egészen átengedem; ezzel tehet, mi neki tetszik; gyűszűpénzben se legyen szüksége.“

„„Igazi akarhatja ez a' herczegnek?“ — kérde az öreg kedvesen meglepetve. — „Tökélyes akaratom, ha Adele benne megegyez.“ — „„Olly háladatlan nem lehet Adele, hogy illy nemes nagylelkűséget félreismerjen — viszonzá az öreg. — Igaz, hogy vannak neki saját gondolatjai; — ő meglesz lepetve — kegyednek időt kell engedni.“ — „„Szabad még szive?“ — kérdelem élénken. — „„A' szive? — felele az öreg huzamósan — ő szereti atyját, és tudja, mivel tar-

tozik neki. Engedje-meg a' herczeg, hogy én ismertessem-meg őt e' nagylelkűséggel. Keze még szabad, 's arról én végezek.““ — „Ne, bizonyára ne! Adele megegyezése nélkül“ emlékeztetém őt újra. Semmi esetre sem!“ —

Én most megegyeztem benne, hogy látogatásomat csak néhány nap mulva fogom ismételni. — Ezen napok nekem leirhatlan hosszúk voltak; törekedtem őket vadászat, zajos multság 's közönséges játék által rövidíteni. Gyötrött a' Bouchardra emlékeztető gondolat 's a' bizonytalanság, miképp áll Adele szive; valljon Bouchard iránt érez-e még? 's ha érez, elég lesz-e egy herczegnek keze és gazdagsága azon érzést vele elfeledtetni? — És hol volt Bouchard? — Voltak ismeretségeim a' hadi tanácsnál; mert hol nem voltak volna ismerőseim? 's róla azon tudósítást kapám: hogy olasz országban mint jeles tiszt örkedik, de még a' nélkül, hogy szerencsés lett volna a' királynak különös figyelmét magára vonni. Ez reményt nyujta; 's a' remény nem esalt.

Midőn harmad nap mulva a' chevalierhez jönnék, örömsugárzó tekintettel lépett előmbé. „Adele jó egy gyermek — mondá — kegyed nagylelkűsége őt megindítá, 's megegyezett azon reá nézve igen kedvező ajánlatban, hogy kezét a' herczegnek nyujtsa. Megyek, hogy őt kegyedhez vezessem.“ — És nem sokára itt vala, bár kisirt szemekkel Adele, de még is aggodalom nélkül. Én őt tisztelettel 's minden vakmerőség eltávoztatásával idvezlém. A' nagyon nagy bizodalmasságtól valamelly ismeretlen valami tartott vissza. Ő az én első 's valódi, és — egyetlen szerelmem volt — mondá a' herczeg kevéssé reszkető hangon gróf Zamoiszkéhoz fordulván, 's kis szünet után beszédjét tovább így folytatá.

Adele atyja magunkra hagyott. — „Herczeg! — szólt a' leányka hozzám nagy szilárdsággal — atyám engem kegyednek tiszteletre méltó szándékáról tudósított; én nem vagyok olly hálátlan, hogy egy érzést el ne ismerjek, melly olly nemeslelkűleg nyilatkozik felém; noha, illy rövid ismeretségünk után, azt még egészen nem viszonzhatom. Kegyed öreg atyámat a' végromlástól meg akarja menteni, midőn sorsát kezeimbe teszi. 'S tehet-e egyebet egy leány, mintha atyjának megmentőjét nagyra becsüli? és talán — veté utána mélyen elpirulva — iránta gyengédebb érzést is képes leend még táplálni keblében.““ —

Szép szemei most könyekkel telének. Én őt karjaimba zárám; Adele pedig fejét mellemen nyugtatá. Ezen pillanatban belépett atyja. Adele kifejtett karjaimból, atyjának kezét megcsókolá, 's eltávozott.

Az öreggel csak hamar elváltak a' szükségesek végezve, és minél közelebből tanulám Adelet ismerni, annál magosbra emel-

kedett szerelmében. Feltűnő volt különösen nekem az, hogy Adele soha csak egy szóval sem említé, milly uton jöttem atyai házának birtokába. Azt kell hinnem, hogy a' chevalier még leányát se tette meghittjévé, 's én legkisebb vonzódást sem érzék magamban neki a' dolgot előhozni; mert olly valami szent feküdt az ő valójában, hogy csaknem szégyenlém azon forrást, mellyből neki a' kincseket meritém, 's lábaihoz rakám.

Igy közelgett a' szerencsés pillanat, mellyben Adele az egyházi áldás által örökre az enyim legyen. Történt ekkor egyszer, hogy éppen együtt ülénk a' nyílt ablaknál; midőn katonák léptettek-el az utszán, kik spanyol országba voltak rendelve. Egy fiatal tiszt lovaglott egyik csapat előtt; én megismerém Bouchardot. Adele elhalaványodott, és én — valamelly különös érzéstől, büntudás és szerelemfáltás által elfogódva, alig merém szemeimet reá vetni. Adele egy darabig meredten földre süttöt szemekkel állott; — a' katonák már eltávoztak. Mély sohajtás emelkedék kebléből; majd szemei szenvedélyes szerelem tekintetétől lángoltak, 's végre nekem nyújtá kezét, mellyet forrón nyomtam ajkaimhoz. „,,Tied, tied“ „mondá hevesen magához szorítván, és sebesen eltávozott. Tanú nélkül valánk, 's ezt szerettem: így könnyen bár milly arcvonást vehettem-fel, 's én azt választám, hogy az egész dologról hallgatni, 's a' törtéteknek semmi jelentőséget nem fogok adni. — Midőn Adele kevéssel azután ismét bejött, valamelly erőtetlen tréfával léptem elejébe, mellybe ugyan legott nem tuda belé illeni, de még is rosszul nem fogadott. — Kevés nap mulva feleségem volt Adele, 's én őt mindennel környezém, mit gazdagság, fény és rang neki nyújthatott. A' chevalier már többé, miután leányában legmerészebb vágyát betöltve lenni látá, a' játékba és kölcsönzésekbe nem ereszkedék, 's én is a' játékot csak nagyban üzém rendelt albanquierok által, és magam számára csak egy igen kis kört választék, mellyben ugyan kevesen, de annál magosabb pénzben játszottak.

(Végzet következik.)

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Le nem merülő. A' „Novelle Fiorentine“-ban következő rendkívüli dologról van emlékezet: „Mocchia, egy félszázados pap, ki görög és latin nyelven irtt munkájiról ismeretes, olly tulajdonságnak van birtokában, mi szerint a' vízben soha le nem merül. Taszittassék bár a' háborgó tengerbe, akár egy tajtékzó folyamba, avagy kavargó örvénybe: keresztbe melljére kúcsolt kezekkel legott a' víz színére tűnik-fel. Legnagyobb gyönyörét abban találja, ha heves napokon ingó hullámokon szenderegnet. Oka ezen különös tüneménynek az, hogy a' fennevezett ur 30 fonttal nyom kevesebbet, mint olly vízoszlop, mellynek terjedelme az ő testével teljesen egyenlé.

Nevezetes források. Vannak olly források, mellyeknek tüneményei a' bámulást egészen magokra vonják. Ilyen többek közt a' Fontestorbe Mirapoixban*), melly nyári hónapokban egymásután 36 $\frac{1}{2}$ minutumig csörgedez, 's ekkor elállván, 32 $\frac{1}{2}$ min. egészen megszűnik szivárgása. Hasonló jelenséggel bír a' Fonsanche Nimes**) mellett, melly 7 óráig foly huzamósan, 's ezután 5 óra lefolyta alatt egészen kimarad folyása. — Van példa arra is, hogy néhol a' természet maga állit elő szökő kutakat. Ily természeti szökő-kut van St. Venant Artois-ban, hol a' viz-szökés magossága 6 lábra megy.

Mumiák Gurnóban. A' Gurno környékén levő hegyek sok századok lefolyása alatt temetkező helyül használtathattak, mit onnan gyanithatni, hogy a' holt testek ottan a' rajtok elkövetett pusztítások daczára is kimerithetlenneknek tetszenek. Nincs nagyitva a' dolog, midőn közönségesen az ottani hegyekről azt állitják, hogy azok az ott halomra gyűjtött mumiáknak takarója. Egész Gurno környékének lakosai ezen hegyekből kiszedett mumiák koporsójival tüzelnek, 's még is, mint fennebb is említettett, a' holt testek alig látszanak fogyni, és szinte kimerithetlenneknek. — (Mrs. Lushingtons Narrative.)

Fényhegyi Laura.

K Ü L Ö N F É L E .

A' lovak Chiliben felette számosak, úgy hogy ott ritkán lehet valakit gyalogolni látni; magok a' koldusok is sokszor lóra ülnek, 's nem néha látni őket ez vagy amaz ablak alá nyargalni, hol valakit ülni látnak, 's ezektől, kalapjokat levevén, alamizsnát kérni. A' chili-i lovak egyébiránt felette tartósak és gyors futók; gazdájokat egy nap alatt 35 óra járásnyira elviszik, azután egész éjjel az udvaron állván szecsánál egyebet nem esznek, 's következő nap hasonló gyorsasággal haladnak.

Tarantella-táncz. Ily nevű nemzeti táncz maig is divatban van a' Nápolyiak közt. Ezen nevezetét — így tudósit az „Omnibus“ — valóban a' tarantola csipésétől kapta. A' tarantola-csipést régente t. i. nem tudták egyébként meggyógyítani, hanem a' betegnek addig kelle tánczolnia, mig verejtéktől keresztül ázva földre rogyott; ez által a' haláltól megmenekedett. Egyébiránt a' seb évnapján a' fájdalma ismét beálltak, 's a' tánczot ismételni kellett.

Kalapácsos mivesek. Arrasban a' bíróság olly törvényt hozott, melly szerint bizonyos meghatározott órán túl nem szabad dolgozniok azon miveseknek, kik kalapácsal dolgoznak, nehogy az éji csend háboritassék. — A' mivesek összegyűltek, tanácskoztak, 's masnap következő jelentést leheté az utszak szegletein olvasni: „Mi Arrasvárosának kalapácsal dolgozó mivesei annak tekintetében, hogy a' kocsik és hintók zörgése az éjjeli csendet háborgatja, végezzük és végeztük: „„Az equipage-oknak és kocsiknak általánosán meglesz tiltva

*) Mirapoix vagy Mirepoix, város Ariège departementban.

**) Nimes vagy Nismes, régi nagy 's jól épített fővárosa Gard departementnak, szinte 170 fr. mértföldnyire Paristól.

éjjeli kilencz óra után a' város utszájin elhaladni, minthogy zörgésök által az éjjeli csendet háborgatják, 's a' napi munkában elfáradt munkás embernek álmát elveszik.“ — Remélni lehet, hogy ezen anti-proclama-tióra a' két felekezet közt béke fog köttetni.

Gusztáv Adolf 1627-ben Danzig előtt hadi fürkészései alkal-mával tetemes lövést kapott, 's ugyan azon esztendőben a' lengyel tábor ostromakor balhóna egy muskatér golyóval sebesítették-meg. Midőn Oxenstierna akkori kancellár a' királyt megintené, hogy magos személyét ne tenné-ki olly igen a' veszedelemnek, ezt felelé neki a' lelkes fejedelem: „Az Isten nem szün-meg mindenható lenni, ha mindjárt a' svéd király többé életben nem lesz is.“ Midőn a' táborig sebész sok fáradságai után se vala képes a' golyót testéből kivágni: „Hagyd benn — ugymond a' király — egy emlékjel ez, mellyet soha se lehet szégyelnünk.“

A' mexikóiak sóistene. A' só minden nemzeteknél becses egy anyag; sőt a' Mexikóiaknál isteni tisztelettel is bálványoztaték. Minden évben különös innep tartatott tiszteletére, melly innepet az ország előkelő emberei olly nagy pompával és költséggel ültek-meg, millyen csak rangjukhoz és birtokukhoz méltó vala. Ezen innep nevezetes volt bizarr 's részint borzasztó szertartásai által. Legkitünőbb ezek közül az vala, hogy bizonyos asszony választaték, ki a' sóistennek élő alakját ábrázolta. Felöltöztették őt mindenféle phantasticai ruhákba, mellyek szerepéhez illettek, 's egész napon isteni tiszteletet mutat- tak iránta. De fénye nem sokáig tartott; mert azon éjjeli álmából csak azért ébredt-fel következő reggel, hogy az istennek, kinek tegnap képviselője volt, feláldoztassék.

Angol ötlet. Valamelly alkalmasint igen gazdag Angol nem régiben az által szerze magának gyönyörködtető mulatságot, hogy Lyon egyik külvárosában, hol nagyobb részint napszámosok laknak, az utszákon keresztül kocsiztában az elmenők közé pénzt szórt, melly a' néptől nagy mohósággal 's nem minden rendetlenség nélkül kaparit- tatott-fel. A' rendőrség végre ezen mulatságnak azzal vete véget, hogy a' tisztos lordot meginté, ha valamelly jóságos cselekedetet akarna véghez vinni, azt célirányosabb és illőbb módon tegye.

Mit álmodtam? — 1) Hogy az őszinte igaz mondás ismét di- vatba jött. — 2) Hogy ez után minden czifra ígéreteknek teljesedés lesz vége. — 3) Hogy a' Magyaroknak a' jó magyar munkák megvételére elég pénze van. — 4) Hogy minden csapláros zsidó kereszteletlen bort mér. — 5) Hogy a' házasság arany lánczát szeretet és hajlandóság, 's nem mocskos ün haszon fogja szőni. — 6) Hogy az ifúság józan tudományos és nem féktelen szabadságú könyveket olvasott. — 7) Hogy a' budapesti állóhidon sétáltam.

U d v a r y.

M u l a t t a t ó. 1) M. helységben az öreg iskolamester, ki tanítványait közönségesen s z a m a r k á i n a k szokta nevezni, a' helybeli uraság név- innepén megjelenvén a' kastélba néhány nevendékeivel, ekkép köszön- tött-be. „Megjelentem kised szamarkáimmal, hogy t. urnak szülői keblébe fohászaikat és szerencse-kívánásukat letehessék.

B a n d y V á c z o n.

2) Z. városban egy társaság tagjai közt arra fordult a' beszéd, hogy az utak iránti gondatlanság miatt azon város utszáji olly sárosak, hogy az ember házából se léphete tovább a' mult télen. Egyik vendég erre azon sajnós nyilatkozást tevé, hogy ez nem volna csudálandó, mert e' város miveltségére nézve másokhoz képpeszt egy egész századdal volna hátra. „Ó! — felkiált S. ur — így tehát az idén megjelenendő Halley üstökös csillagától nem kell tartania városunknak, minthogy ez még egy századdal hátra levén, hozzánk csak 100 esztendő mulva jöhet az el.

Z. L.

J E L E S M O N D Á S.

Szerelem.

Mi a' földi élet, 's minden ragyogványa
Nélküled ó boldog szerelem érzése? —
Tenger, mellyet ezer szélvész hánya,
Mellynek meg nem szünik háborgó küzdése.

Berzsenyi.

Szép könyvek.

Ó! ha segéd kezeid' nyujtottad az árva szegénynek,
Akkor egy édes öröm gyenge szemedbe pörög.
Szép könyüidre az istenség mosolyogja kegyelmét,
És a' szánakodás angyala törli szemed'.

Matics Imre után L—cs Amalia.

Kegyetlen szív. Gonosz, vad szív lakik annak melljében, ki a' javak özönében torkig fulladozván az előtte kinokban fetrengő embertársán nem könyörül: de gonoszabb és ördögibb tanyáz azon mellüregben, melly finnyás vagy megvető kacaját kölesönöz az undok szájra, honnét szitkok hullanak azon elévült árvákra, kik alig nyavalognak az élet kietlenében.

H.

Gnomák. A' szeretet erény, ha felebarátunk iránt lángadoz; ha tiszta szerelemmé változik, földi menny; ha pedig csapodár vágy lesz, megvetendő tűz, melly rabját hova előbb enyészetbe viszi.

A' ledér szerelmes hasonló a' darázshoz, melly ha a' kellemesen illatozó virágnak kiszivta nedvét, tova repül. Bandy Vácson.

K é r d ő r e j t v é n y.

- 1) Mellyik haj (ujabb írásunk szerint) jelent fájdalmas érzést?
- 2) Mellyik kor legkedvesebb a' nyulaknál?
- 3) Mellyik lábnak van virágja?

Bükröl.

Előbbi rejtvény: Játékszin.

Kérelem. Minthogy már végre siet a' mostani év első fele, kéretetnek a' t. olvasók, kik é' lapokat jövő fél esztendőre is ohajtják járattni, hogy ez iránt rendelkezéseiket akár a' posta-hivataloknál, akár a' szerkesztő hivatalban mennél előbb megtenni méltóztassanak.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomat. Trattner-Károlyi. uri utza 612.